

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 398/2020
26.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Оље Рађеновић и адвоката Драгана Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 1009/18 од 27.06.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/19 од 12.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Оље Рађеновић и адвоката Драгана Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 1009/18 од 27.06.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/19 од 12.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 1009/18 од 27.06.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, а окривљени ВВ оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, док је окривљени АА оглашен кривим и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора, и то: за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ у трајању од једне године, за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у трајању од осам месеци и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ у трајању од три месеца и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном

затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеном ВВ изречена је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном ББ изречена је условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/19 од 12.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Старој Пазови К 1009/18 од 27.06.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Оља Рађеновић и Драган Ђурић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, због повреде одредбе члана 439. ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП и због погрешне одлуке о кривичној санкцији из члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је починио кривично дело из тачке 2) изреке пресуде и изрећи му за остала дела условну осуду, уз предлог да се извршење правноснажне пресуде одложи, у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу чл. 490. ЗКП, о којој није, у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавештавао странке, јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за решавање ствари, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА је неоснован.

Браниоци окривљеног АА, правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се на записнику о саслушању окривљеног, сачињеном од стране Основног јавног тужиоца Стара Пазова Кт 1140/17 од 18.12.2017. године пресуда не може заснивати, обзиром да је окривљени своју одбрану са признањем дао у поступку закључења споразума о признању кривичног дела.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, записник о саслушању окривљеног АА сачињен је у свему у складу са одредбом члана 293. ЗКП, којом приликом је окривљени био поучен о свим својим правима и своју одбрану је изнео у присуству браниоца, са којим је обавио поверљив разговор, а који записник су он и његов бранилац без примедби потписали и на овом доказу – записнику о саслушању тада осумњиченог Кт 1140/2017 од 18.12.2017. године, сачињеном од стране Основног јавног тужиоца у Старој Пазови пресуда се

може заснивати, о чему је другостепени суд на страни 4. последњи пасус дао јасне, исцрпне, аргументоване и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и овај суд и у смислу чл. 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева бранилаца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, браниоци окривљеног у поднетом захтеву не указују због чега сматрају да дело за које се окривљени гони, по закону није кривично дело, на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити и на који начин је суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, док у образложењу захтева указују да је изречена казна престрога, те да је окривљеном требало изрећи условну осуду, из чега произилази да захтев у овом делу подносе због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, повреде закона из члана 440. и 441. ЗКП не представљају дозвољене разлоге у смислу одредби члана 485. став 4. ЗКП због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.